

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

Ο ΤΡΑΜΠ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ο πρόεδρος της Αμερικής κ. Τραμπ, σε ομιλία του στα Ηνωμένα Έθνη, τάχθηκε ενάντια στην παγκοσμιοποίηση. Σε χαμπό τόνο, είπε πως η παγκοσμιοποίηση δεν έχει μέλλον και πως το μέλλον ανήκει στους πατριώτες. Η τοποθέτηση αυτή, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την πολιτική δεκαετιών της Αμερικής, τόσο με Ρεπουμπλικάνους προέδρους, όσο και με Δημοκρατικούς. Ο κ. Τραμπ, βλέπει πως η πορεία προς την παγκοσμιοποίηση, δυναμώνει οικονομικά και πολιτικά τις υπερεθνικές εταιρίες αλλά έχει αφήσει τη χώρα του με ένα χρέος που φτάνει τα US\$22 τρισεκατομμύρια και ένα εμπορικό έλλειμμα US\$450 δισεκατομμύριων το χρόνο, μόνο με την Κίνα. Όσο συνεχίζονται τα εμπορικά ελλείμματα της Αμερικής, τόσο θα μεγαλώνει το χρέος της και ταυτόχρονα θα αποδυναμώνεται η δυνατότητα της κυβέρνησης να ασκήσει την οικονομική πολιτική της. Με τον κ. Τραμπ, θα συμφωνήσουν δεκάδες εκατομμύρια εργαζόμενοι στις χώρες της Δύσης και όχι μόνο οι εθνικιστές. Ο εθνικισμός που επαγγέλλει ο κ. Τραμπ, είναι επικίνδυνος αλλά εξ ίσου επικίνδυνη για τους εργαζόμενους και για τη μεσαία τάξη είναι η παγκοσμιοποίηση με τη μορφή που έχει πάρει. Οι μεγάλες εταιρίες της Δύσης, είχαν στόχο πάντοτε την ελευθερία κινήσεως των κεφαλαίων τους χωρίς τεχνητά εμπόδια όπως ήταν τα σύνορα και οι διάφοροι περιορισμοί που επέβαλλαν τα κράτη. Με πρόσχημα τη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος για τις υποανάπτυκτες και αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας, της Αφρικής, της Νότιας Αμερικής και αργότερα της Ανατολικής Ευρώπης, μετέφεραν τα εργοστάσιά τους σε τέτοιες χώρες. Το κατάφεραν, χωρίς να συναντήσουν μεγάλη αντίδραση από τις κυβερνήσεις των δικών τους χωρών και από το Εργατικό κίνημα, το οποίο ιδεολογικά είναι διεθνιστικό και δεν μπορούσε να αρνηθή την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζόμενων στις φτωχότερες χώρες. Η εισορόφθηνών βιομηχανικών προϊόντων και ειδών καθημερινής χρήσης που κατασκευάζονταν στα εργοστάσια των χαμπλά αμειβομένων εργατών των αναπτυσσόμενων χωρών, μαλάκωνε και την αντίδραση των εργαζόμενων στη Δύση, ενάντια στη φυγή των βιομηχανιών. Η ταυτόχρονη αύξηση θέσεων εργασίας σε τομείς υπηρεσιών και υψηλής τεχνολογίας, κράπτε την ανεργία σε ανεκτά επίπεδα και δεν πυροδότησε δυναμικές αντιδράσεις που θα έβαζαν σε κίνδυνο την πορεία της παγκοσμιοποίησης. Το μεγάλο κεφάλαιο, χρησιμοποιώντας έντεχνα την επιρροή του στα μέσα γενικής ενημέρωσης, στα πανεπιστήμια, σε διάφορες επαγγελματικές ενώσεις, αλλά πάνω από όλα με την προώθηση στην πολιτική ανθρώπων που μπορούσε να τους ελέγχει με ευκολία, γκρέμιζε ένα ένα όλα τα εμπόδια, στο στόχο του για ελεύθερη διακίνηση. Πέτυχε να ιδιωτι-

κοποίσει τις πιο κερδοφόρες κρατικές επιχειρήσεις και να τις αγοράσει σε τιμή ευκαιρίας, δίνοντας ταυτόχρονα την ευκαιρία σε πολλές περιπτώσεις για συμμετοχή των απλών ανθρώπων στην εξαγορά, ώστε να φαίνεται πως όποιος ήθελε, μπορούσε να συμμετάσχει. Στην πραγματικότητα, λίγοι εργαζόμενοι είχαν αποταμιευμένα χρήματα για να αγοράσουν μετοχές και ακόμη λιγότεροι καταλάβαιναν τι πρόκειται να επαλουθήσει και αγόρασαν. Το σπουδαιότερο που κατάφερε όμως, ήταν να μετακυλίσει το βάρος της φορολογίας από τις επιχειρήσεις στους εργαζόμενους. Ήταν ένα μεγάλο μέρος του φορολογικού πλέγματος που αφορούσε τις επιχειρήσεις, καταργήθηκε σταδιακά, ενώ νέοι φόροι όπως ο φόρος κατανάλωσης επιβλήθηκαν στους εργαζόμενους. Στην Αυστραλία ειδικά, η κυβέρνηση με τη μερική συμφωνία της αντιπολίτευσης, κοροϊδεύει τους μικροεπιχειρηματίες με τη μείωση του φόρου εταιρειών, από την οποία όμως δεν επωφελούνται όταν πάρουν μέρισμα από την εταιρεία τους και το μέτρο ευνοεί μόνο τους ξένους μετόχους και στερεί από το κράτος πολλά δισεκατομμύρια σε φόρους που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει κάπου αλλού. Ο συνήθης εκβιασμός του μεγάλου κεφαλαίου είναι, «αν δεν ρίξετε τη φορολογία θα πάμε σε άλλα χώρα με χαμπλότερη φορολογία». Πάντα υπάρχει «μιά άλλη χώρα» με χαμπλότερη φορολογία και οι πολιτικοί υποκύπους και ρίχνουν τη φορολογία των μεγάλων εταιρειών και τους παρέχουν και άλλα προνόμια. Η παγκοσμιοποίηση με τον τρόπο που εφαρμόσθηκε, δεν ανέβασε το επίπεδο των εργαζόμενων στη Δύση και στην Αυστραλία οι εργαζόμενοι έχουν να δουν σημαντική αύξηση μισθών πάνω από μία δεκαετία, σε σημείο που αναγκάσθηκε ο Διοικητής της Αποθεματικής Τράπεζας να παρακαλάει τις επιχειρήσεις να δώσουν αυξήσεις για να σωθεί η οικονομία. Δεν ανέβασε όμως ούτε το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων σε χώρες όπως το Πακιστάν, οι Ινδίες, το Μπαγκλαντές, οι Φιλιππίνες, η Ταϊλάνδη και αλλού που έχει μεταφέρει τα εργοστάσιά του το μεγάλο κεφάλαιο. Ούτε στην Αφρική με τη ορυχεία χρυσού, διαμαντιών, χαλκού και κοιτάσματα πετρελαίου δεν έχει ανέβει το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων. Στη Χιλή με τα τεράστια κοιτάσματα χαλκού και στη Βραζιλία με τρομακτικές ποσότητες σιδηρομεταλλεύματος, στην Παπούα με ένα από τα μεγαλύτερα κοιτάσματα χρυσού, ο πληθυσμός λοιμωκούνει. Λοιμωκτούνε απλούστατα διότι το αδηφάγο μεγάλο κεφάλαιο, αρνείται να ρίξει λίγο περισσότερα ψίχουλα στο τραπέζι των εργαζόμενων. Οι μόνοι που επωφελήθηκαν από την παγκοσμιοποίηση, ήταν οι πολυεθνικές εταιρίες και η Κίνα, όπου ο κεντρικός σχεδιασμός της οικονομίας, επιτρέπει να διανέμεται ο πλούτος που δημιουργείται, με τρόπο που όλοι να παίρνουν κάπι παραπάνω,

ρετικούς πολιτισμούς, χωρίς κανένα σχέδιο υποδοχής και αποκατάστασή τους. Έτσι καταλήγουν στο συμπέρασμα πως η παγκοσμιοποίηση, δεν είναι θετική για τους ίδιους αλλά δεν έχει βοηθήσει και τους πληθυσμούς του λεγόμενου τρίτου κόσμου, να βγουν από τη φτώχεια. Στην πραγματικότητα τους χρησιμοποιούνται για να ρίξει το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων στις αναπτυγμένες χώρες και αυτή την επιθυμία την διατύπωσε ξεκάθαρα η Αυστραλέζα πλουσιότερη γυναίκα π. κ. Rinehart, που οποία δήλωσε πως στις Ινδίες οι εργάτες στα ορυχεία αμοιβούνται με \$2 την ημέρα, υπονοώντας προφανώς πως κάτι τέτοιο θέλει να εφαρμοστεί και στα ορυχεία της στην Αυστραλία. Έτσι ξεκίνησαν από αντίθετες κατευθύνσεις, ο κ. Τραμπ συμφωνεί με τους εργαζόμενους στο θέμα της παγκοσμιοποίησης. Η διαφορά έγκειται στο ότι ο κ. Τραμπ πιστεύει από εθνικιστική σκοπιά ενώ οι εργαζόμενοι θέλουν τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων των εργαζόμενων και τον περιορισμό των υπερκερδών των πολυεθνικών κολοσσών. Η γη παράγει αρκετά για να θρέψει όλο τον κόσμο, αλλά δεν παράγει αρκετά για να τιμήσει την απλοτία των μεγιστάνων του πλούτου.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Άλεξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρίες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

**Email:chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981**